

Zondag 10 januari

‘Jezus vroeg... Willen jullie soms ook weggaan?’ (Joh. 6:67)(NBV).

Wat doe je als je in de steek gelaten wordt (2).

Als je in de steek gelaten dreigt te worden, is je eigen bezorgdheid je grootste vijand! Het leidt tot allemaal verkeerde reacties. Leer het onder controle houden, anders worden je ergste angsten bewaarheid. Een paar richtlijnen om je te helpen:

- 1) Ga de ander niet achternalopen. Bij de meeste relaties loopt de een de ander achterna en trekt de ander zich vervolgens terug. Als we ons kwetsbaar voelen, vallen we in onze stereotype rol en handelen daarnaar. Trekt de een zich terug, dan loopt de ander hem achterna en vice versa. Het probleem is: wanneer jij een terugtrekker achternaloopt en hij wordt bang en trekt zich nog meer terug, dan vergroot het jouw bezorgdheid en ga jij nog meer duwen - de vicieuze cirkel. Al voelt het onnatuurlijk, doe een stap in geloof en loop de persoon niet langer achterna. Dan neemt zijn angst af waardoor hij zich gelijk niet meer zo snel distantieert. Loslaten is eng en lijkt een aanmoediging voor hem om je in de steek te laten. Dat hoeft niet per se. Vasthouden doet dat echter wel. Jouw bezorgdheid onder controle houden vraagt van jou dat je moet doen waarvoor je bang bent, maar het zal de mate van angst verminderen.
- 2) Let op dat je jezelf geen angst aanpraat. Zoals een mens denkt, zo is hij (zie Spr. 23:7). Je angst wordt veroorzaakt door wat je denkt en tegen jezelf zegt. Niet door wat je partner tegen je zegt noch door je omstandigheden. Woorden als ‘ik overleef het niet als hij (of zij) me in de steek laat, zetten aan tot angst en versterken die. Het is handig om een lijstje paraat te hebben met dingen die je tegen zelf kunt zeggen. ‘Als hij weggaat, zal het pijn doen, maar met de hulp van God en mijn gezin zal ik eroverheen komen.’ Schakel de factor God niet uit. Hij is de veranderaar van harten en gedachten. Steun op hem en hij zal je bezorgdheid verminderen en je vrede en vertrouwen vergroten!

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2009. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*

Maandag 4 januari

‘Het is beter dat je luistert naar de kalme woorden van de wijzen...’ (Pred. 9:17)(NBV).

Welke fouten maak jij (2)?

Wees niet bang jezelf de vraag te stellen wat je nog niét in huis hebt en nog niét weet. Sommige mensen verwachten dan alleen maar problemen. Ze zijn pessimistisch en kijken daarom niet uit naar iets goeds. Weer anderen hebben de neiging te veronderstellen dat alles wel oké is. Beide manieren van denken kunnen je echter schaden. Elisabeth Elliot schrijft: ‘Generaliseren is altijd verkeerd, zelfs nu. Toch blijven we het doen. We creëren beelden; ingeprente beelden die niet te veranderen zijn. Personen, producten, programma’s en propaganda wijzen we af of aanvaarden we, al naar gelang het label waaronder ze vallen. We weten ergens iets vanaf en doen alsof we er alles vanaf weten.’ Leer wat beter onderscheid te maken! Het is makkelijk beslissingen te nemen op basis van wat je weet, maar er zijn altijd dingen die je niet weet. Het is makkelijk om een richting te kiezen op basis van wat je ziet, maar wat zie je niet? We leren pas wanneer we bereid zijn om te vragen wat we missen. Die vraag zet jou en je omgeving aan het denken. Het is makkelijk om het voor de hand liggende te zien, maar verder doorvragen brengt dingen aan de oppervlakte die niet voor de hand liggen. Géén vragen stellen gaat ervan uit dat een project in potentie perfect is en, mits goed aangepakt, probleemloos. In het leven leer je, vaak op een pijnlijke manier, dat dit gewoon niet de realiteit is. Twee dingen helpen je uiteindelijk niet verder: ten eerste alles zo over analyseren dat het je verlamt waardoor je bang bent om te handelen. En ten tweede te weinig analyseren en verdergaan voordat je voldoende kennis en wijsheid hebt om dingen toe te passen.

Dinsdag 5 januari

‘Het is beter dat je luistert naar de kalme woorden van de wijzen...’ (Pred. 9:17)(NBV).

Welke fouten maak jij (3)?

De achtbaan van het leven gaat dag en nacht. Sommige ritjes vinden plaats in het donker, waar je dingen moeilijk kunt onderscheiden. ‘Wie van jullie heeft ontzag voor de Heer?’

Wie luistert naar de stem van zijn dienaar? Hij die door de duisternis gaat en geen licht meer ziet, en die dan vertrouwt op de naam van de Heer en vertrouwen stelt in zijn God’ (Jes. 50:10). Ja, zelfs de godvruchtigen die ‘ontzag hebben voor de Heer’ en ‘naar de stem van zijn dienaar luisteren’ zullen van tijd tot tijd een weg gaan waar geen licht lijkt te zijn om hun voetstappen te leiden en geen warme gloed als troost voor hun verwarde gemoed. Maar het zijn geen tijden van straf, vergelding of verlaten. Nee, het zijn tijden waarin God werkt aan de volgende belangrijke fases van je ontwikkeling, waarbij hij je klaar maakt om verder te komen in zijn koninkrijk!

Sadrach, Mesach en Abednego, mannen die de Heer vreesden en zijn Woord gehoorzaamden, werden veroordeeld tot de verbrandingsdood vanwege hun weigering het gouden beeld van de koning te aanbidden (Daniël 3). Luister naar hun geloofsbelijdenis: 1) Zij geloofden dat God in staat was hen te redden (zie v. 17). Zij twijfelden nooit aan Gods vermogen. 2) Zij geloofden dat hij het zou doen (v. 18). Zij twijfelden nooit aan Gods bedoelingen. 3) Zij zouden het gouden beeld niet aanbidden als hij eventueel niét zou ingrijpen (v.18). Zij overwogen nooit iets anders dan trouw aan God. Zij moesten het doormaken om erdoor te komen en dat deden ze! Dat geldt ook voor jou. Blijf in de achtbaan. ‘Vertrouw op de naam van de Heer en stel vertrouwen in je God.’ Hij heeft het laatste woord, niet de duivel, noch omstandigheden of mensen. Je zult er net als de drie Hebreeuwse mannen uitkomen als gelouterd goud.

Woensdag 6 januari

'Het is beter dat je luistert naar de kalme woorden van de wijzen...' (Pred. 9:17)(NBV).

Welke fouten maak jij (4)?

Op een dag zei koning Sedekia tegen de profeet Jeremia: 'Ik wil weten of de Heer gesproken heeft. Verzwijg niets voor me' (Jer. 38:14). Sedekia legde een wijsheid aan de dag die wij niet voldoende aan de dag leggen. Iemand schrijft: 'Van iemand die potentieel slecht nieuws vermijdt ben ik veranderd in iemand die ervoor openstaat. Al jaren geef ik leden van mijn team toestemming om me moeilijke vragen te stellen en mij hun mening te geven wanneer ze het niet met me eens zijn. Ik wil niet dat ik ooit een fout maak en vervolgens een teamlid hoor zeggen: 'Ik vond het al niet zo'n goed besluit.' Ik wil dat de mensen het me ronduit zeggen en niet nadat het te laat is voor een behulpzaam advies. Tegengas vóór een beslissing is genomen betekent nooit gebrek aan loyaliteit. Laten ze moeilijke vragen mogen stellen. Laten ze ruimte mogen krijgen voor tegengas. Een leider moet daar bewust voor kiezen. Maar al te vaak hebben leiders liever volgelingen die een oogje dichtknijpen dan mensen met een scherpe tong. Hoor je echter niets tijdens de besluitvormingsfase, dan hoor je waarschijnlijk wél iets achteraf.' Sir Francis Bacon merkte op: 'Als iemand met zekerheden begint, zal hij met twijfels eindigen. Maar als hij het niet erg vindt om met twijfels te beginnen, zal hij met zekerheden eindigen.' Job zei: 'Zij luisterden vol verwachting naar mij, ze zwegen om te horen wat ik hun zou raden' (Job 29:21). Je moet je voortdurend afvragen: hoe reageer ik op fouten? Wat is mijn aandeel erin? Leer ik ervan? Krijg ik de best mogelijke input?

Donderdag 7 januari

'Wat is het grootste gebod in de wet?' (Matt. 22:36)(NBV).

Let op waaraan je je verbindt!

Toen Jezus werd gevraagd wat het grootste gebod was, antwoordde hij: 'Heb de Heer, uw God, lief... en uw naaste als uzelf' (Matt. 22:36-37). Onze belangrijkste verplichtingen zouden dus gebaseerd moeten zijn op de twee grootste geboden. Het probleem is dat we betrokken raken bij dingen die ons daarvan afhouden. De Bijbel zegt: 'Iemand die in krijgsdienst is, laat zich niet afleiden door het leven daarbuiten, want zijn bevelhebber moet tevreden over hem zijn' (2 Tim. 2:4). Met andere woorden: kijk uit waaraan je je verbindt of waartoe je je verplicht. Er zijn drie typen verbintenissen of verplichtingen:

- 1) Ingrijpende verbintenissen. Zoals gaan trouwen of een huis kopen. Waarbij we helaas de verborgen kosten vaak niet in overweging nemen. Wanneer we een huis kopen, denken we alleen aan de extra kamers, niet aan het dagelijks extra uur reistijd naar ons werk of aan de tijd die we missen in ons gezin.
- 2) Routine verplichtingen. Lijkt op het eerste gezicht vrij alledaags, maar onderschat de invloed die ervan uitgaat niet. Elke ouder die zijn kind bij een sportclub heeft opgegeven, weet hoeveel tijd routineklusjes vergen.
- 3) Onuitgesproken verplichtingen. Dit is wat we onszelf beloven, maar vaak niet nakomen. In het leven krijgt het eerste type veel aandacht, maar het tweede type gaat ons uiteindelijk beheersen. Omdat het zoveel is en het dagelijks terugkomt en het op zich niet zo veel lijkt, beseffen we niet dat er een groeiende discrepantie is tussen wat we zéppen dat we het belangrijkste vinden en dat wat we in feite met ons leven doén. Daarom stelde Jezus het simpeler: 'Heb de Heer lief en uw naaste als uzelf.' Wanneer jij je leven langs die meetlat legt, heb je een betere kans volgens de juiste prioriteiten te leven.

Vrijdag 8 januari

'Sta op en loop'(Matt. 9:5)(NBV).

Taaie liefde.

Misplaatste sympathie is gevaarlijk want a) het laat iemand medelijden met zichzelf hebben terwijl hij geen actie onderneemt om dingen te veranderen; b) het maakt het gat dieper waardoor de kans om eruit te komen moeilijker wordt; c) het creëert een aangeleerde hulpeloosheid die geheid tot meer hopeloosheid leidt. Soms is taaie liefde nodig. Hoewel Jezus meeleeft met bezeerde mensen, had hij nooit louter medelijden met hen. Waar mogelijk hielp hij ze zichzelf te helpen. Vóórdat hij iets voor hen deed, vroeg hij vaak of zij eerst zelf iets wilden doen. En soms leken zijn instructies radicaal. Een paar voorbeelden. 'Sta op en loop' Matt. 9:6). 'Uw dochter is gestorven... Maar Jezus... zei tegen de leider van de synagoge: Wees niet bang, maar blijf geloven' (Marc. 5:35-36). 'Hij spuwde op de grond, Met het speeksel maakte hij wat modder, hij streek die op de ogen van de blinde en zei tegen hem: Ga naar het badhuis van Siloam en was u daar. De man ging weg, waste zich en toen hij terugkwam kon hij zien' (Joh. 9:6-7). Hoe kon een verlamde man opstaan, zijn bed oppakken en lopen? Hoe kon je verwachten dat een man die net had gehoord dat zijn dochter was overleden, kalm bleef? Hoe kon een blinde man zien hoe hij bij een bepaald water moest komen? In plaats van louter medelijden, zette Jezus ze aan tot actie. Hij hielp hen om niet op hun problemen te focussen. Hij motiveerde hen om er iets aan te doen. Soms hebben we het gevoel dat we niet aardig zijn als we mensen met problemen ergens op aanspreken, terwijl 'taai liefde' in wezen juist is wat ze nodig hebben.

Zaterdag 9 januari

'Jezus vroeg... Willen jullie soms ook weggaan?' (Joh. 6:67)(NBV).

Wat doe je als je in de steek gelaten wordt (1).

Wij zeggen: wat zal ik doen als ze weggaan en nooit terugkomen? Verlatingsangst is een van onze grootste angsten. Let op een baby wanneer mama de kamer verlaat: schrik verschijnt op zijn gezichtje. Onze herinnering slaat die traumatische momenten op en speelt ze later weer af wanneer een belangrijke relatie in onze handen uiteenvalt. Jezus begrijpt hoe jij je voelt: 'Toen trokken veel leerlingen zich terug en gingen niet verder met hem mee' (v. 66). Hoe reageerde hij? Onverschillig? 'Wie heeft je nou nog nodig.' Valse bravoure? 'Zonder jullie red ik me ook wel.' Wraak? 'Ik word niet boos, maar pak jullie terug.' Niets van dat alles. We horen zijn diepe menselijke emoties in 'willen jullie soms ook weggaan?' Het zit er allemaal in: de pijn van verlies, de vraag wat er nu moet gebeuren, het vooruitlopen op hoe het ons zal beïnvloeden en of we in staat zullen zijn er overheen te komen.

Wanneer jij een dierbaar iemand dreigt te verliezen doordat hij je in de steek laat, onthoud dan:

- 1) Pogingen om iemand te weerhouden jou in de steek te laten, werken meestal niet. Smeken, manipuleren, tranen en beloften versterken vaak zijn voornemen om te gaan.
- 2) Op een bepaald moment ervaren we allemaal pijn in ons hart als we iemand verliezen van wie we houden of als we teleurgesteld zijn in mensen. Niet voor niets vertelt God ons daarom keer op keer: 'Vrees niet, ik ben met je.'
- 3) De pijn die je voelt is niet gek. Mensen die zeggen dat je je niet zo zou moeten voelen, bedoelen het goed maar hebben het fout. Pijn erkennen is het begin van het proces van voelen-verwerken-genezen. Je kunt niet genezen wat je niet voelt of niet aanpakt. Sta je gevoels dus toe, put uit Gods genade en ga door het genezingsproces heen.